

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.432 van 4 juni 2015
in de zaak A. 215.109/VII-39.336.**

In zake : 1. Gaston VERMEULEN
2. de NV IMMO-VERMEULEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Els Empereur en Ive Van Giel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59, bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de NV GESBO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Isabelle Larmuseau en Stijn Vandamme
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 februari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 16 december 2014 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 26 maart 2009, houdende het verlenen aan de NV Gesbo van de

milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor de plaatsing, herstelling en handel in ramen, deuren en veranda's, gelegen aan de Hulsen 113 te Balen, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing, mits een aantal wijzigingen, wordt bevestigd.

De verzoekende partijen vragen eveneens voorlopige maatregelen onder verbeurte van een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 mei 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ive Van Giel, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaten Isabelle Larmuseau en Stijn Vandamme, die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De NV Gesbo is producent van veranda's, ramen en deuren. De inrichting is gelegen aan de Hulsen 113 te Balen.

Volgens het gewestplan Herentals-Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, is de inrichting deels gelegen in een woongebied voor de eerste 50 meter langs de Hulsenstraat en deels in een agrarisch gebied voor het achterliggende gedeelte. De inrichting was ook gelegen binnen het beheersingsgebied van het Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) "Hulsen Ambachtelijke Zone", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 10 maart 1987.

3.2. Op 3 december 2008 dient de NV Gesbo een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning om de inrichting verder te exploiteren en te veranderen door wijziging en uitbreiding.

3.3. Op 26 maart 2009 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar.

3.4. Tegen die beslissing stelt eerste verzoeker, die vlak naast de inrichting woonachtig is, beroep in bij de Vlaamse regering.

In het beroepschrift wordt uitvoerig stilgestaan bij de feitelijke toedracht. In rechte voert de beroepsindiener onder meer aan dat de hinder ten gevolge van de exploitatie niet afdoende is onderzocht, dat de inrichting onverenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften "ambachtelijke zone" volgens het BPA, dat de inrichting niet gelegen is in een industriegebied maar dat zij volgens het gewestplan is gelegen in agrarisch gebied, dat in het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Balen wordt erkend dat de inrichting een te grootschalig karakter heeft, dat er in een uitdoofbeleid voor de te grootschalige NV Gesbo is voorzien, dat een ruimtelijk uitvoeringsplan moet worden opgemaakt met herstel van de woon- en open ruimtebestemming, dat de "habitattoets" en de "natuurtoets"

ontbreken, dat er diverse stedenbouwkundige inbreuken zijn en, ten slotte, dat het BPA “Hulsen Ambachtelijke Zone” alsook de verleende stedenbouwkundige vergunningen onwettig zijn.

3.5. Bij besluit van 9 oktober 2009 bevestigt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur in beroep grotendeels de door de deputatie verleende vergunning.

3.6. Met zijn arrest nr. 214.073 van 23 juni 2011 vernietigt de Raad van State voormeld ministerieel besluit van 9 oktober 2009. De vernietigingsmotieven hebben betrekking op de onwettigheid van het BPA “Hulsen Ambachtelijke Zone”, waarop de verleende milieuvergunning gesteund was.

3.7. Naar aanleiding van dit vernietigingsarrest wordt de administratieve beroepsprocedure hernomen en worden opnieuw een aantal adviezen ingewonnen.

3.8. Op 28 mei 2013 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep gedeeltelijk gegrond en verleent zij de gevraagde vergunning, mits enkele wijzigingen.

3.9. Bij arrest nr. 228.046 van 10 juli 2014 vernietigt de Raad van State ook voormelde beslissing. De redenen daartoe zijn :

“[...]. Blijkens de motivering van het bestreden besluit werd de milieuvergunning verleend op grond van artikel 5.6.7, § 1, VCRO.

Dit artikel bepaalt :

‘Een milieuvergunningsaanvraag kan gunstig geadviseerd worden en vergund worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden :

1°de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving

van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2°de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund.

(...)'.

De aangehaalde bepaling bevat twee cumulatieve voorwaarden die tegelijk vervuld moeten zijn opdat de milieuvergunning in afwijking van een stedenbouwkundig voorschrift kan worden verleend. Voor de toepassing van voormelde afwijkingsregeling volstaat het derhalve niet dat de inrichting als hoofdzakelijk vergund wordt beschouwd, zonder dat wordt onderzocht of gemotiveerd waarom de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

[...]. Te dezen moet de overheid in haar beslissing afdoende motiveren waarom in het voorliggende concrete geval de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang worden gebracht of verstoord.

In de mate dat de thans bestreden milieuvergunning steunt op het motief waarin gesteld wordt dat 'in zijn geheel de configuratie van het bedrijf in een gangbare uitvoering is zowel inzake schaal, volume, inplanting, materialen en perceelsinkleding', hanteert de verwerende partij een nietszeggende stijlformule om van de geldende stedenbouwkundige voorschriften af te wijken. Bovendien mist die redengeving elementaire overtuigingskracht wanneer ze wordt afgezet tegen het richtinggevend gedeelte van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan waarin staat te lezen dat het kwestieuze bedrijf door een continue groei op de huidige inplantingsplaats 'te grootschalig' is geworden. Ook al vormen de ruimtelijke structuurplannen overeenkomstig artikel 2.1.2, § 7, VCRO geen beoordelingsgrond voor vergunningsaanvragen, kunnen die plannen bezwaarlijk volledig genegeerd worden in zoverre zij aanduidingen bevatten omtrent de ruimtelijke draagkracht van het betrokken gebied.

De omstandigheid dat 'voor de huidige milieuvergunningsaanvraag geen bijkomende vergunningsplichtige bouwwerken noodzakelijk zijn', motiveert op zich niet dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad door de met het bestreden besluit vergunde activiteiten.

[...]. De vaststelling dat de motieven van de bestreden beslissing niet afdoende aantonen dat voldaan is aan de eerste voorwaarde van artikel 5.6.7, § 1, VCRO, brengt mee dat tot de onwettigheid van de bestreden milieuvergunning moet worden besloten, zonder dat bijkomend moet worden onderzocht of de vergunningverlenende overheid al dan niet terecht heeft besloten dat de betrokken inrichting hoofdzakelijk vergund is".

3.10. Na voormeld vernietigingsarrest wordt de bestuurlijke beroepsprocedure tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 26 maart 2009 andermaal hernomen.

3.11. De volgende adviezen worden verleend :

- a) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) laat weten dat, wat haar bevoegdheid betreft, het beroep zonder voorwerp is;
- b) de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig over de aanvraag;
- c) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie brengt een gunstig advies uit.

3.12. Op 16 december 2014 wordt de thans bestreden beslissing genomen : de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verleent de gevraagde milieuvergunning opnieuw in afwijking van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. In deze beslissing worden de volgende motieven opgegeven :

“Overwegende dat de aanvraag het verder exploiteren en veranderen behelst van een inrichting voor de plaatsing, herstelling en handel in ramen, deuren en veranda’s [die] voor de eerste 50 m in een woongebied aan de Hulsen en daarachter in een agrarisch gebied is gelegen, volgens het gewestplan Herentals - Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978;

Overwegende dat de Raad van State de milieuvergunning van 28 mei 2013 met het arrest nr. 228.046 van 10 juli 2014 vernietigd heeft omdat, zoals nochtans vervat in het afwijkingsartikel 5.6.7, §1, van de VCRO, door middel van nietszeggende stijlformules onvoldoende werd aangetoond waarom in het voorliggende concrete geval de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang worden gebracht of verstoord;

Overwegende dat met betrekking tot het destijds vigerende BPA ‘Hulsen ambachtelijke Zone’ de Raad van State in het arrest nr. 214.073 van 23 juni 2011 (in een eerder gevoerde milieuvergunningsprocedure) na uitvoerige motivatie stelt dat het wegens onwettigheid buiten beschouwing moet worden gelaten;

Overwegende dat bijgevolg voor de beoordeling van de aanvraag teruggegrepen wordt naar het onderliggende gewestplan;

Overwegende dat de woongebieden, volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen en voor agrarische bedrijven; dat deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen echter maar

mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de agrarische gebieden volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden alleen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt en eveneens para-agrarische bedrijven mogen bevatten; dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, slechts opgericht mogen worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft; dat de afstand van 300 en 100 m evenwel niet geldt in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven; dat de overschakeling naar bosgebied toegestaan is overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden;

Overwegende dat het grootste deel van de bedrijvigheid zich in het achtergelegen agrarisch gebied situeert; dat huidige activiteit niet in functie staat van enige (para) agrarische activiteit, bijgevolg is er een bestemmingsconflict voor het overgrote deel van het complex;

Overwegende dat volgens artikel 5.6.7, §1, van de VCRO een milieuvergunningaanvraag gunstig geadviseerd en vergund kan worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund;

Overwegende dat de exploitatie geenszins een industriële inrichting is; dat de activiteiten van de inrichting bestaan uit het maken van ramen, deuren en veranda's in hout, aluminium en glas; dat deze activiteiten als ambachtelijk moeten worden beschouwd, en als dusdanig wel verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat de exploitant zijn activiteiten als volgt uitoefent:

- hij tekent op vraag van de consument een ontwerp van veranda, ramen of deuren, en stelt hiervoor een offerte op;
- vervolgens maakt hij het gevraagde op maat en wordt dit ter plaatse opgericht;
- iedere veranda wordt bijgevolg één voor één op maat gemaakt waarbij handwerk van de arbeiders primeert, zodat er geen sprake kan zijn van bandwerk;

- in ieder geval wordt op geen enkele manier gebruik gemaakt van een industrieel en geautomatiseerd productieproces;

Overwegende dat aangezien de exploitant zijn activiteiten enerzijds zeer duidelijk afstemt op de specifieke verlangens van de consument, gelet op het maatwerk, de handmatige tussenkomst van arbeiders essentieel en noodzakelijk is; dat anderzijds het gebruik van machines niet uitgesloten is om te spreken van ambacht ('schrijnwerk'); dat bijgevolg moet worden vastgesteld dat het hier wel degelijk om een ambachtelijk bedrijf gaat; dat dit geenszins automatisch betekent dat er industriële activiteiten zouden worden uitgeoefend;

Overwegende dat om het onderscheid te maken met de bestemming industrie, in de omzendbrief van 8 juli 1997 tenslotte een niet-limitatieve (en niet-bindende) opsomming wordt gegeven van een aantal criteria; dat hierbij onder andere verwezen wordt naar de aard van de productie, de grootte van de onderneming, de tewerkstelling, de wegeninfrastructuur en de hinderlijkheid;

Overwegende dat ook de (niet-bindende) toetsing aan deze criteria duidelijk aantoonst dat de activiteiten van de nv Gesbo ambachtelijk zijn, nu:

- iedere veranda één voor één wordt gemaakt, afhankelijk van de specifieke wensen van de cliënt;
- de deuren, ramen en veranda's hoofdzakelijk op maat worden gemaakt en er derhalve geen sprake is van bandwerk;
- de weerslag op het leefmilieu miniem is;
- er steeds minder dan 50 werknemers worden tewerkgesteld; met name ongeveer 47 werknemers;
- de inrichting van de nv Gesbo gelegen is aan een voldoende brede en uitgeruste tweevaksbaan;

Overwegende dat er in casu alleen sprake is van een milieuvergunning voor een ambachtelijk bedrijf;

Overwegende dat de te beoordelen aanvraag in geen geval industrieterreinontwikkeling betreft, noch stadsontwikkeling;

Overwegende dat een industrieterreinontwikkelingsproject begrepen moet worden als een specifiek gebied dat afgebakend en speciaal voorzien wordt voor industriële en/of handelsdoeleinden en waar de nodige infrastructuur voorzien wordt; dat infrastructuur begrepen kan worden als zijnde wegen, energie en andere nutsvoorzieningen die voorzien zijn voor de groei van de industrie/handel; dat een industrie-terreinontwikkelingsproject bestemd is voor het gelijktijdig gebruik door verschillende bedrijven die in elkaars nabijheid liggen;

Overwegende dat er in dit dossier geen sprake is van een specifiek terrein voor industrie, noch van infrastructuurwerken, noch van verschillende bedrijven naast elkaar;

Overwegende dat wat het volume betreft, kan worden benadrukt dat de huidige milieuvergunningsaanvraag geen enkele fysieke uitbreiding impliceert van het bedrijf; dat het volume dus behouden blijft;

Overwegende dat de 'uitbreiding' louter milieutechnisch is, om een aantal rubrieken in overeenstemming te brengen;

Overwegende dat het bedrijf zich al vanaf 1978 op dezelfde locatie bevindt; dat het bedrijf bovendien zeer goed ingeplant en afgeschermd is, nu de inrichting vanaf de openbare weg nauwelijks zichtbaar is; dat het enige wat effectief zichtbaar is, de gebouwen van de burelen en showroom zijn; dat gelet op voorgaande de inplanting op huidige locatie geen probleem vormt;

Overwegende dat bij huidige milieuvergunningsaanvraag evenmin een inplanting van nieuwe gebouwen voorzien is, zodat de impact op de goede ruimtelijke ordening en ruimtelijke draagkracht niet groter wordt; dat daarenboven er ook een visuele afscherming is rondom het bedrijf, zodat de impact op de goede ruimtelijke ordening beperkt blijft;

Overwegende dat aangezien geen nieuwe materialen aangewend worden, er inzake goede ruimtelijke ordening geen probleem is; dat bij alle vorige vergunningsaanvragen voor de constructies van de exploitant de stedenbouwkundige vergunning verleend werd zonder enige opmerking over de materiaalkeuze;

Overwegende dat alle bedrijfsgebouwen definitief vergund zijn, en dat bij geen enkele van deze vergunningen ooit een probleem gerezen is omtrent de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening of ruimtelijke draagkracht; dat benadrukt moet worden dat de showroom en burelen niet het voorwerp uitmaken van de activiteiten waarvoor de milieuvergunning wordt aangevraagd; dat alle voor de milieuvergunningsplichtige activiteiten noodzakelijke gebouwen definitief vergund zijn;

Overwegende dat de inrichting, zoals blijkt uit het dossier voor het bekomen van het planologisch attest, hoofdzakelijk regelmatig vergund is; dat middels een lijst van bouwvergunningen immers aangetoond wordt dat ca. 97% van de inrichting, verhardingen inclusief, vergund is:

- 23 maart 1990: stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van burelen na afbraak bestaande achterbouw;
- 22 juli 1992: stedenbouwkundige vergunning regularisatie van bedrijfsgebouwen;
- 22 juli 1992: stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden en bouwen van een opslagloods en afbraak van 2 loodsen;
- 9 december 1992: stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een verplaatsbare luchtrecuperatie-eenheid;
- 14 december 1992: stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaand bedrijf en slopen van gebouwen;
- 14 april 1999: stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaand bedrijf en slopen van gebouwen;
- 25 oktober 2000: stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaand bedrijf;
- 25 oktober 2005: stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaand bedrijf;
- 30 april 2008: stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een modelveranda voor tijdelijk gebruik;

- 29 oktober 2008: stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een afsluiting en 2 poorten;

Overwegende dat gezien deze bouwvergunningen de overheid steeds de conformiteit met de vigerende inrichtingsplannen bevestigd heeft; dat hieruit hoe dan ook rechten geschapen worden; dat ook het voornoemde arrest van 2011 niet stelt dat de in het verleden verleende vergunningen niet mogen worden genegeerd [sic] en dat het bedrijf op stedenbouwkundig vlak niet meer hoofdzakelijk vergund zou zijn; dat het dan wel vast staat dat de vergunningen die hoofdzakelijk hun noodzakelijke rechtsgrond vinden in het BPA, onwettig zijn; dat de nietigheid van die vergunningen alleen door de Raad van State kon worden uitgesproken, dat dit niet door de overheid op eigen gezag kan worden vastgesteld;

Overwegende dat de vermelding in het richtinggevende gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Balen dat het bedrijf door een continue groei op de huidige inplantingsplaats te grootschalig is geworden, van een weinig consistent en consequent beleid getuigt; dat de gemeente zelf betrokken partij is bij de opmaak van het voormelde bijzonder plan van aanleg en vergunningverlener is geweest gedurende 18 jaar voor het thans bestaande volume van bedrijfsinfrastructuur; dat er begin 2014 nog 2 bouwvergunningen door de gemeente werden verleend, doch hiertegen lopen procedures bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen; dat het bijzonder plan van aanleg destijds de mogelijkheid bood tot het oprichten van de heden bestaande infrastructuur; dat het richtinggevende deel van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan op blz. 59 stelt dat voor het bedrijf in het centrum, het bestaan van de voornoemde vergunningen dan wel niet mag worden genegeerd maar dat dit niet wegneemt dat de toets aan de goede ruimtelijke ordening thans opnieuw moet worden gedaan;

Overwegende dat in artikel 4.11 van de VCRO wordt bepaald wat moet worden verstaan onder het hoofdzakelijk vergund karakter van een bedrijf:

‘hoofdzakelijk vergund: een stedenbouwkundige vergunningstoestand, waarbij geldt dat:

a) Bedrijven en hun constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn indien de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft;’;

Overwegende dat in de parlementaire voorbereiding bij de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening dit begrip nader wordt toegelicht (Memorie van toelichting, Parl.St.Vl.Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 88, nr. 276); dat meer concreet bepaald wordt dat een bedrijf als hoofdzakelijk vergund kan worden beschouwd wanneer wordt aangetoond dat de constructies die worden aangewend voor de ‘core business’ van het bedrijf, vergund zijn;

Overwegende dat de exploitant een onderneming is die gespecialiseerd is in het plaatsen en herstellen van ramen en veranda’s in hout en/of aluminium met glas en/of kunststoffen; dat de ‘core business’ van het bedrijf bestaat uit het (op maat) maken van nieuwe veranda’s en oude veranda’s te herstellen; dat deze ambachtelijke activiteiten

plaatsvinden in de bedrijfshallen achteraan op het terrein; dat de opslag van de materialen die hiervoor nodig zijn, gebeurt in het rechtsgelegen magazijn;

Overwegende dat, gelet op het bovenstaande, dit betekent dat voor deze constructies een vergunning moet voorliggen; dat dit hier het geval is; dat de constructies die worden aangewend voor de ‘core business’ van het bedrijf definitief vergund zijn, zodat vaststaat dat het bedrijf hoofdzakelijk vergund is;

Overwegende dat ook met betrekking tot het hoofdzakelijk vergund karakter moet worden benadrukt dat de gevraagde milieuvergunning geen enkel praktisch gevolg heeft voor de ruimtelijke ordening, nu er geen uitbreiding van enig bouwvolume gevraagd en ook geen stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is; dat ongeveer 97% van de inrichting, verhardingen inclusief, vergund is en dat deze vergunningen een vermoeden van wettigheid genieten waarmee de vergunningverlenende overheid rekening moet houden;

Overwegende dat deze stedenbouwkundige vergunningen - en dus het hoofdzakelijk vergund karakter - zijn beoordeeld en mee in overweging genomen in het ministerieel besluit van 28 mei 2013 (p. 15-17);

Overwegende dat de beroepsindiener stelt dat de bestreden beslissing niet (voldoende) zou antwoorden op de beroepsargumenten van visuele hinder en ontbreken van groenscherm, zonder die in het minst te concretiseren of zelfs maar waarschijnlijk te maken;

Overwegende dat de groenzone en de afsluiting gerealiseerd is zoals voorzien op de stedenbouwkundige vergunning van 14 april 1999; dat alleen de strook langs de ingangsweg voor de brandweer niet voorzien werd van een groenzone; dat het op verzoek van de brandweer is dat deze strook wordt vrijgehouden, nu de aanleg van een groenzone op die locatie hun doorgang zou belemmeren; dat er op die locatie wel een groene haag staat van ongeveer 3,5 meter hoogte, zodat er wel een visuele afscherming is;

Overwegende dat de gebouwen bovendien afdoende afgeschermd zijn door het aangelegde groenscherm, en langs de voorzijde bijkomend door de showroom en de burelen;

Overwegende dat het bedrijf zich situeert in de buitenbocht van de Hulsen, nabij de kern van de deelgemeente Hulst; dat vooraan in het woongebied zich de kantoren situeren en erachter, in het agrarisch gebied de bedrijfshallen, met bijhorende verharding;

Overwegende dat aan de straatzijde het bedrijf niet exuberant afwijkend grootschalig oogt in zijn ruimtelijke context; dat de voormalige woning uitgebreid en ingericht werd als toonzaal met burelen; dat vooraan en links langs deze infrastructuur 2 bouwlagen vertoont met plat dak en dat rechts en vooraan hier nog een zadeldak van de initiële woning is;

Overwegende dat tussen de linker zijdelingse perceelgrens waar een lage haag voorkomt een smalle doorgang (iets meer dan wagenbreedte) naar de achtergelegen hallen gelegen is; dat deze doorgang (afgesloten met poort) niet courant in gebruik is gezien rechts een veel bredere

toegang gebruikt wordt naar de achtergelegen hallen; dat vooraan het complex een verharde parking voorzien is (net geen diepte gelijk aan de lengte van een auto); dat voor de gevel in een beperkte groeninrichting voorzien is; dat het geheel een verzorgd beeld geeft;

Overwegende dat links kortbij de perceelgrens zich een woonst (1 bouwlaag met mansardedak) met aanpalende opslagruimte (voormalige stallen, één bouwlaag met zadeldak) met voortuinstrook situeert; dat verderop (verder verwijderd van het centrum van Hulsen) al dan niet gekoppelde residentiële bebouwing voorkomt, met groene voortuinstrook en zijdelingse bouwvrije stroken; dat deze bebouwing hoofdzakelijk 2 bouwlagen met zadeldak telt;

Overwegende dat aan de rechterzijde van het emplacement, richting kern van Hulsen (aan de Uilebeemden), zoals reeds gesteld de bredere toegang naar achtergelegen hallen voorkomt; dat hierlangs een klein groenscherm een eengezinswoning voorkomt met twee bouwlagen en zadeldak; dat rechts ervan een verharde doorgang naar achtergelegen garage en berging is; dat verderop richting Uilebeemden een eengezinswoning op een groter sterk doorgroend perceel staat; dat achter beide voornoemde woningen een groter sterk doorgroend perceel voorkomt dat zuidoostelijk paalt aan de Uilebeemden, ingericht met parkeerfaciliteiten;

Overwegende dat noordwestelijk van de parking langs de Uilebeemden, op minder dan 100 m van de nv Gesbo, zich de Sint-Hubertuskerk en de pastorie situeert;

Overwegende dat aan de overzijde van de straat een eengezinswoning in opbouw is; dat gezien voorgaande context geenszins kan gesteld worden dat het bedrijf aan de voorzijde zich qua ruimtelijke impact van volume distantieert van de residentiële bebouwing in de straat; dat de linksgelegen woonst met berging er quasi even breed is en dat vlakbij in de straat gekoppelde woningbouw voorkomt met 2 bouwlagen en zadeldak;

Overwegende dat bij het bijzonder plan van aanleg geen stedenbouwkundige voorschriften gevoegd zijn; dat voor de achtergelegen hallen bijgevolg geen beperkingen opgelegd zijn; dat zij niet exuberant manifest aanwezig zijn in de omgeving; dat vanuit de voorliggende Hulsen deze infrastructuur slechts beperkt zichtbaar is, via de voornoemde doorgangen naar achterin het goed; dat de hoogte van de hallen achteraan minder dan 7 m bedraagt, wat minder is dan de hoogte van het pand vooraan bestaande uit twee bouwlagen met zadeldak;

Overwegende dat de hallen zelf eveneens achteraan bereikbaar zijn via de Uilebeemden, waar vooraan de bedrijfshallen een grotere parking is voorzien; dat de Uilebeemden verderop onverhard verloopt in het agrarisch gebied; dat aan de overzijde van de Uilebeemden 2 zonevrije vrijstaande eengezinswoningen voorkomen in agrarisch gebied (2 bouwlagen met zadeldak, 1 bouwlaag met schilddak); dat dit de enige woningen zijn die vanuit de straat rechtstreeks zicht hebben op de hallen; dat de ruimte errond in gebruik is als weiden met bomen, struiken

en bomenrijen; dat de Uilebeemden langs de overzijde richting kerk een groenscherm heeft;

Overwegende dat langs de voornoemde hallen zich achter het goed met woonst nr. 111 het magazijn voor hout situeert; dat de afstand tussen deze zuidzuidoostelijke gelegen woonst en dit magazijn meer dan 55 m bedraagt; dat de afstand tot de gemeenschappelijke perceelgrenzen ongeveer 7 m bedraagt; dat op de scheiding ter hoogte van het bewoond goed berkenbomen voorkomen; dat elders naar het agrarisch gebied toe er op de scheiding bomen en deels hoog struikgewas staan;

Overwegende dat beide onmiddellijk naastgelegen woningen blinde zijgevels hebben; dat vanuit de achtergevels en tuinen van deze woningen de dieper gelegen hallen wel zichtbaar zijn; dat gezien de ruime afstanden van de hallen tot de perceelgrenzen en de inplanting ervan (noordnoordwestelijk gericht) een normale bezonning van de aanpalende residentiële goeden niet bedreigd wordt; dat kant woonst nr. 115 de hallen hiervoor verder verwijderd zijn van de perceelgrens; dat de voornoemde woningen aan de achterzijde van de bedrijfshallen quasi in zuidelijke richting liggen; dat het normale woon- en leefgenot op de voornoemde dichtstbijgelegen woningen hierdoor niet in het gedrang komt;

Overwegende dat van verderop beide aanpalende goeden de hallen weinig tot niet zichtbaar zijn vanaf de Hulsen;

Overwegende dat de voorliggende Hulsen (weg) 2 smalle rijstroken vertoont, dat er geen verhard voetpad voorzien is;

Overwegende dat aan huidige aanvraag geen bouwvergunningsplichtige infrastructuur gekoppeld is; dat huidige infrastructuur door zijn ligging verweven is in de aanpalende omgeving; dat het geen open ruimte van het agrarische gebied noch haar bestemming aantast;

Overwegende dat uit voorgaande overwegingen blijkt dat er voldoende waarborgen zijn om de ruimtelijke draagkracht van de omgeving te garanderen en de verweving van de verschillende functies niet in gevaar te brengen nu:

- de verwerkende activiteiten achteraan op het perceel plaatsvinden, in de bedrijfsgebouwen (zodat langs de straatzijde bijna niets te merken valt van de activiteiten van de nv Gesbo);
- de inrichting alleen langs noordelijke zijde grenst aan woongebied;
- er geen nieuwe gebouwen of verhardingen worden aangelegd;
- alle nodige aanpassingen werden verricht om de geluidsnormen na te leven;

Overwegende dat ook het college van burgemeester en schepenen in een brief van 3 september 2014 uitdrukkelijk stelt dat de activiteiten die het bedrijf uitvoert op deze locatie, niet door het gemeentebestuur als hinderlijk aanschouwd worden aangezien zij niet geconfronteerd wordt met herhaaldelijke meldingen van overlast of hinder vanwege de omgeving; dat de activiteiten eerder kleinschalig en ambachtelijk van aard zijn volgens hun gegevens;

Overwegende dat in dit schrijven verwezen wordt naar het richtinggevende gedeelte van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Balen waar volgende relevante passage is opgenomen:

‘Grootschaliger economische activiteiten die de ruimtelijke draagkracht van de kleine nederzetting van Hulsen overschrijden, worden uitdovend; De huidige activiteiten kunnen wel verdergezet worden; Na stopzetting wordt de vrijgekomen ruimte ingevuld met kleinschalige woonprojecten op maat van het dorp;’

‘In het GRS werd deze zone dus opgenomen om aan te duiden dat de activiteit als uitdovend wordt beschouwd; Het gemeentebestuur bedoelt hiermee dat de huidige bedrijvigheid kan verdergezet worden maar dat het bestuur wil waken over de zone wanneer het huidige bedrijf haar activiteiten stopzet; Het bestuur wil vermijden dat een hinderlijke activiteit zou opstarten in de zone nadat Gesbo vertrekt; Het bestuur heeft niet de intentie de huidige bedrijvigheid voortijdig te beëindigen; De huidige activiteiten zijn kleinschalig en ambachtelijk van aard; In het GRS was het vooral de bedoeling de toekomst van de zone te schetsen vanaf het moment dat het bedrijf haar activiteiten op deze locatie stopzet;’, alsnog het standpunt in het voornoemde;

Overwegende dat het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van de gemeente Balen (GRS) geen beoordelingsgrond is maar indicatieve bepalingen omvat die de exploitatie nog wel toelaten tot na stopzetting;

Overwegende dat uit dit GRS niet kan worden afgeleid dat de inrichting op heden niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening, zeker indien men rekening houdt met het kleinschalig karakter dat blijkt uit de praktijk:

- veel verplaatsingen door personeel met de fiets;
- beperkte impact op mobiliteit (alleen bij de aanvang en het einde van de werkdag zijn er een aantal bestelwagens die vertrekken en terugkeren om veranda's op te meten of te plaatsen);
- maatregelen om de hinder tot een minimum te beperken, wat heeft geleid tot het ministerieel besluit dat hinder inzake mens en milieu tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt;
- ambachtelijk karakter van de activiteiten zelf, wat blijkt uit de foto's en ook ter plaatse kan worden vastgesteld;

Overwegende dat de beroepsindiener zonder enig bewijs een aantal vermeende stedenbouwkundige inbreuken aanhaalt;

Overwegende dat in het advies van het Departement Ruimtelijke Ordening van 19 oktober 2012 het volgende te lezen staat:

‘In 1990 werden door middel van een vergelijk een eerder vastgesteld bouw misdrijf definitief geregeld.

In 2008 werd een proces-verbaal opgemaakt wegens het uitvoeren van werken zonder stedenbouwkundige vergunning. De vergunning werd afgeleverd in april 2008.

Eveneens in 2008 werd een klacht ingediend wegens met betrekking tot gebouwen die in strijd met de verleende stedenbouwkundige vergunningen zijn gebouwd. In zijn mail van 25 juni 2012 stelt de

bouwinspectie Antwerpen niet over de nodige informatie te beschikken of de gebouwen effectief conform de verleende stedenbouwkundige vergunningen werden opgetrokken. Uit het feit dat de vergunningen niet (volledig) zouden zijn gevolgd of (nog) niet volledig gerealiseerd wat de opgelegde groenschermen betreft kan niet afgeleid worden dat het bedrijf niet hoofdzakelijk vergund is.’;

Overwegende dat alle eventuele inbreuken intussen definitief zijn geregulariseerd;

Overwegende dat er vooreerst een verschil is tussen het in de praktijk niet correct naleven van de stedenbouwkundige vergunning en het niet hebben van een vergunning; dat het ene een kwestie is van handhaving, het andere een kwestie van vergunning; dat het niet aanleggen van een groenscherm aanleiding kan geven tot specifieke sancties maar niet betekent dat de inrichting opeens niet stedenbouwkundig vergund zou zijn; dat bovendien reeds toegelicht werd dat het groenscherm nagenoeg volledig werd aangelegd zoals vergund, met uitzondering van een beperkt deel omwille van de vraag van de brandweer om een voldoende brede toegang te hebben; dat er wel een groene haag staat van ca. 3,5 meter hoog; dat een dergelijk beperkt deel van het groenscherm geen afbreuk doet aan het hoofdzakelijk vergunde karakter;

Overwegende dat om bovenvermelde redenen de aangevraagde inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en goede ruimtelijke ordening [...]”.

IV. Tussenkoms

4. Met een op 16 maart 2015 ingediend verzoekschrift vraagt de NV Gesbo om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. De tussenkomende partij legt ter terechtzitting een pleitnota neer “in antwoord op het auditoraatsverslag”.

6. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen.

‡AEGPOACBD-BCAIHEV‡

De neergelegde pleitnota is derhalve geen ontvankelijk processtuk. Voor zover ze evenwel de neerslag vormt van de uiteenzetting van de tussenkomende partij ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

8. De verzoekende partijen staven de ingeroepen spoedeisendheid als volgt :

“- Uit geluidsmetingen van Prof. Bruyninckx ter plaatse en het begeleidend schrijven, rekening houdend met de gewestplanbestemming na het annulatiearrest nr. 214.073 van Uw Raad, blijkt zeer duidelijk dat de huidige inrichting de Vlarem-regelgeving inzake geluid schendt.

Het onderzoek wijst immissiewaarden van tussen 55 dB(A) en ongeveer 70 dB(A) aan, hetgeen onaanvaardbaar veel is in een residentiële omgeving. Het blijkt dan ook dat de geluidsstudie van november 2008 (uitgevoerd door Acoustical Engineering) die een maximale geluidsdruk van 49 dB(A) aangeeft, evenals de ‘aanvullende geluidsstudie’ van 2012, die de incidentele en impulsachtige geluiden zelfs niet beschrijft, onzorgvuldig zijn gevoerd.

Deze voortdurende geluidsoverlast veroorzaakt aanzienlijke schade in hoofde van verzoekende partij. Terzake kan onder meer worden gewezen op het door de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid op 25 januari 2008 (in het kader van de vorige milieuvergunningsaanvraag) verstrekte advies, waarin erop wordt gewezen dat geluidshinder leidt tot tal van gezondheidsrisico's zoals concentratiestoornissen, slaapstoornissen, hypertensie en een sociale en gedragsimpact heeft.

De geluidsoverlast op de site vloeit in het bijzonder voort uit de

metaalactiviteiten (die meer dan verdubbelen; cf. p. 11 van de bestreden beslissing) (bv. het fabriceren van gebinten voor industriële e.a. gebouwen, het pneumatisch aanbrengen, verwerken of bevestigen, versnijden en verslepen van metaal), de houtbewerkingsactiviteiten, het voortdurend af- en aanrijden van grote vrachtwagens (tot zelfs 50 per dag), het voortdurend laden en lossen van deze vrachtwagens met vorkheftrucks (met onder meer transport naar de stockagehal naast de woning van verzoekende partijen), het heen en weer rijden met materialen, de plaatsing van de staal- of houtbewerkingmachines dicht bij de poorten (die niet geïsoleerd zijn, hetgeen een aanzienlijke geluidshinder ten aanzien van verzoeker tot gevolg, of de poorten nu open zijn of dicht), en de andere aanwezige machines. Ook bevindt zich naast het perceel van verzoeker een wederrechtelijke stapelruimte op een brandweg, die door het dempen van een gracht van 3m naar 6m werd vergroot, waar thans modelveranda's zijn gebouwd, zodat er geen sprake is van een reglementaire bufferzone. Er is heden ten dage nog steeds geluidsoverlast. Naar de woning nr. 115 kan bezwaarlijk worden verwezen, aangezien deze een buitenmuur heeft in de richting van het bedrijf. De geluidsstudies zijn wel degelijk conform de gebruikelijke methodologie gevoerd op basis van metingen over een periode van meerdere dagen.

- Vrachtwagens rijden vanaf 7u 's morgens aan en af, waardoor verzoekende partij vanaf vroeg in de ochtend gehinderd wordt door aan- en afrijdende vrachtwagens (daarin begrepen de storende geluiden van het dichtslaan van de klep achteraan). Deze vrachtwagens zullen blijkens de bestreden beslissing niet enkel laden en lossen achteraan het terrein, maar tevens op dit perceel aan de Uilenbeemden keren, waardoor de geluidshinder voor verzoekende partij nog wordt vergroot.
- De tussen Gesbo en de percelen van verzoekende partijen gelegen bufferzone wordt aangewend als stapelplaats, waar er zeer veel heen en wegerij door vorkheftrucks van en naar de stockagehal pal naast de percelen van verzoeker plaatsvindt [...]. De door de stedenbouwkundige vergunningen (die overigens onwettig zijn, gelet op de onwettigheid van het BPA Ambachtelijke Zone Hulsen) opgelegde voorwaarden inzake bufferzone en groenzone worden niet gerespecteerd. Doordat deze opgelegde buffer - die volgens de vergunningverlenende overheid dus essentieel is teneinde de hinder ten aanzien van verzoekers te beperken - niet is gerealiseerd - hetgeen in de vernietigde milieuvergunningsbeslissing (en ook in de bestreden beslissing) wordt erkend zonder dat het respecteren van de stedenbouwkundige vergunningen en de voorwaarden ervan als milieuvergunningsvoorwaarde wordt opgelegd - is het duidelijk dat verzoekers aanzienlijke hinder lijden.
- Ook werd zelfs zonder vergunning (bij proces-verbaal vastgesteld) een show-room (zijnde 3 model-veranda's) gebouwd pal naast de percelen van verzoeker [...]. Deze showroom vergroot andermaal de hinder (zowel geluidshinder, als visuele hinder en verstoring van de privacy) die verzoekende partijen leiden, aangezien deze vlak naast de percelen van

verzoeker werden gebouwd.

- De verzoekende partijen hebben rechtstreeks zicht op de activiteiten van de exploitant. De magazijnen van exploitant zijn gigantisch, De visuele hinder spruit niet alleen voort uit de (onwettige) stedenbouwkundige vergunningen, maar ook uit het stapelen van goederen en materialen (tot in de zogenaamde ‘bufferzone’ gelegen naast de percelen van verzoekende partij), het stallen van bedrijfsvoertuigen, ... Het verschil in schaal - stijl - uitvoering - gebruik - materialen van de NV Gesbo en de woning van verzoekende partij is visueel hinderlijk, hetgeen niet ernstig kan worden betwist.
- Ingevolge de bestreden vergunning wordt toegelaten en bestendigd dat de schoonheidswaarde van het achterliggende landschap, hierin begrepen een speciale beschermingszone en VEN-gebied, een openruimtegebied, wordt aangetast. De cultuurhistorische aspecten van het landschap gaan door de uitbating ter plaatse verloren.
- De verzoekende partijen tonen aan dat verschillende overtredingen op de verleende vergunningen werden begaan. Deze worden door de bestreden beslissing volstrekt onterecht afgedaan als zouden deze ‘niet aannemelijk worden gemaakt’. Uit de bijgebrachte plannen, stukken en foto’s volgt dit echter onmiskenbaar. Door de NV Gesbo werden ook recent werken (wijziging aan de dakstructuur, dewelke evenwel in de bestreden beslissing nog als element wordt aangevoerd om tot de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening te besluiten) uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning, hetgeen andermaal een stedenbouwkundig misdrijf uitmaakt.
- Dat deze ongemakken ernstig zijn, blijkt ontegensprekelijk uit de door verzoekende partijen bijgevoegde stukken en fotomateriaal: de huidige exploitatie speelt zich immers af vlak bij de perceelsgrens met de woning van verzoekende partijen”.

Door al deze hinderaspecten zou “het woongenot van eerste verzoekende partij (en de waarde van het gebouw van tweede verzoekende partij)” ernstig worden aangetast. Voorts benadrukken zij dat de exploitatie in de loop der jaren grootschaliger is geworden, waardoor de ernst van de hinder steeds is toegenomen. Door de vergunningsaanvraag, die heeft geleid tot de bestreden beslissing, wordt toegestaan dat de exploitatie voor de komende twintig jaar zou mogen doorgaan, nog hinderlijker en intensiever dan voorheen.

Het feit dat er reeds jaren ter plaatse wordt geëxploiteerd, zou geen afbreuk doen aan de ingeroepen spoedeisendheid. Vooreerst omdat pas ten gevolge van arrest nr. 214.073 van 23 juni 2011 is komen vast te staan dat het BPA “Hulsen Ambachtelijke Zone” onwettig is en dat hierdoor andere

‡AEGPOACBD-BCAIHEV‡

geluidsnormen van toepassing zijn geworden. Nadien heeft de verwerende partij maar liefst 19 maanden gewacht met het nemen van een nieuwe beslissing over het beroep van eerste verzoeker, zodat tot op dat ogenblik, zijnde 28 mei 2013, niet kon worden nagegaan hoe de verwerende partij uitspraak zou doen over de aanvraag in de gewijzigde planologische context. Na de vernietiging van deze beslissing, werd de milieuvergunning - aan de hand van een aanvraag van 6 jaar oud en niettegenstaande inmiddels verschillende wijzigingen hebben plaatsgevonden - opnieuw verleend. Daarenboven wordt door de thans bestreden beslissing een aanzienlijke uitbreiding van de inrichting toegestaan.

De verzoekende partijen verwijzen naar de motieven van arrest nr. 228.882 van 23 oktober 2014 en besluiten :

“Het staat vast dat de uitbating ter plaatse aan verzoekende partijen ernstige ongemakken en hinder veroorzaakt, die nog steeds niet afdoende werd ingeschat door verwerende partij en waaraan onvoldoende voorwaarden aan worden verbonden. De verzoekende partijen vragen dat wordt verhinderd dat de leefomgeving, gelegen net naast een speciale beschermingszone, VEN-gebied en natuurlijk waardevol gebied, door de voorgenomen exploitatie zwaar wordt verstoord. De exploitatie heeft ontegensprekelijk ernstige geluidshinder, visuele hinder en verkeersoverlast tot gevolg”.

Beoordeling

9. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten (bevatten) die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4).

De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van (de) procedure (ten gronde) niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

10. Bij arrest nr. 202.734 van 1 april 2010 heeft de Raad van State de vordering tot schorsing van dezelfde verzoekende partijen tegen een milieuvergunning met hetzelfde voorwerp verworpen omdat niet voldaan was aan de schorsingsvoorwaarde met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. In het kader van die vordering hebben de verzoekende partijen aangevoerd dat de vergunde inrichting ernstige geluidshinder, visuele hinder en verkeersoverlast teweegbrengt. In voormeld arrest was de Raad van State van oordeel dat de tweede verzoekende partij “als rechtspersoon geen van de in het verzoekschrift beschreven hinderaspecten kan ondergaan”, dat eerste verzoeker niet aantoont dat “de geluidshinder dermate ernstig is dat zijn woon- en leefklimaat grondig zal worden verstoord”, dat “de bewering dat er tot vijftig vrachtwagenbewegingen per dag plaatsvinden [...] niet aannemelijk [wordt] gemaakt”, dat de “ongemakken die volgens de verzoekende partijen samenhangen met de afwezigheid van een afdoende groenscherm, namelijk visuele hinder en

schending van de privacy, [...] in wezen voort[vloeien] uit de verleende bouwvergunningen of het gebeurlijk niet-correct uitvoeren van die vergunningen door het miskennen van de opgelegde voorwaarden inzake buffering en begroening” en dat “er te dezen nog minder reden [is] om aan de tenuitvoerlegging van de bestreden milieuvergunning ernstige visuele nadelen toe te schrijven aangezien het voorwerp ervan in hoofdzaak betrekking heeft op de voortzetting en de uitbreiding van activiteiten binnen de bestaande bedrijfsgebouwen”.

In voorliggend verzoekschrift beroepen de verzoekende partijen zich in wezen op dezelfde hinder om de spoedeisendheid van hun vordering aan te tonen. Gelet op voormeld arrest van 1 april 2010 waarbij de door de exploitatie teweeggebrachte hinder en ongemakken niet voldoende ernstig werden bevonden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden milieuvergunning te verantwoorden, kan de Raad van State thans bezwaarlijk aannemen dat enkel een urgente behandeling van de zaak de verzoekende partijen kan behoeden voor een toestand met “onherroepelijke schadelijke gevolgen”. Het feit dat sinds het arrest nr. 214.073 van 23 juni 2011 vaststaat dat het BPA “Hulsen Ambachtelijke Zone” onwettig is, verandert daar niets aan. Overigens is dat feit niet nieuw, maar was het gekend op het ogenblik dat de verzoekende partijen in rechte zijn opgekomen tegen het besluit van 28 mei 2013 waarbij de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur voor de tweede maal in beroep uitspraak heeft gedaan over dezelfde vergunningsaanvraag. Nochtans hebben de verzoekende partijen destijds niet de schorsing maar enkel de nietigverklaring gevorderd van het ministerieel besluit van 28 mei 2013 (zaak A. 209.622/VII-38.867).

Dat er actueel wel sprake zou zijn van urgentie lijkt in de gegeven omstandigheden weinig geloofwaardig, zelfs al zou de Raad van State mede in acht nemen dat de vroegere vernietigingsarresten klaarblijkelijk geen enkele praktische weerslag hebben gehad op de exploitatie van de inrichting.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

11. Ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan cumulatief moet zijn voldaan opdat een vordering tot schorsing en tot voorlopige maatregelen kan worden toegewezen, is niet vervuld.

Deze vaststelling volstaat om de vorderingen af te wijzen.

VII. Belangenafweging

12. Aangezien de schorsingsvoorwaarden niet cumulatief aanwezig zijn, vervalt de noodzaak om uitspraak te doen over het verzoek van de verwerende en de tussenkomende partij om overeenkomstig artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State over te gaan tot een afweging van de bij de zaak betrokken belangen.

VIII. Dwangsom

13. Gelet op het verwerpen van de vordering tot schorsing dient ook de accessoire vordering tot het opleggen van een dwangsom te worden verworpen. Een dwangsom kan krachtens artikel 17, § 8, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State immers niet worden opgelegd bij een verwerping van de vordering tot schorsing of van de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

IX. Kosten

14. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV Gesbo tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vorderingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Elisabeth Impens, griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron